

Magnífic Senyor Rector
Il·lustríssim Senyor Alcalde i President del Patronat de la FUB
Vicerectora
Senyor Director General
Senyora Degana i Senyor Degà
Estudiantat i famílies
Professorat
Comunitat Universitària

Bona tarda a tothom,

Avui és un dia de celebració i d'alegria, un moment per mirar enrere amb gratitud i endinsar-nos cap a un futur ple de possibilitats. Permeteu-me, en primer lloc, tenir un moment d'agraïment cap a la Universitat i cap a tots els que han format part d'aquesta etapa tan important de les vostres vides.

És un gran honor i un enorme plaer assumir el padrinatge d'aquesta promoció de les titulacions del Campus de Manresa de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya. Aquest acte, a més, coincideix amb la meva jubilació i per aquest motiu per a mi té un doble valor.

El Baròmetre CYD publicat recentment per la **Fundación Conocimiento y Desarrollo** recull l'opinió dels ciutadans a Espanya sobre la Universitat i entre els resultats positius destaca l'aportació que fa aquesta institució al benestar personal (87% dels enquestats), al desenvolupament professional (86%) i la seva contribució a una societat més diversa (77%), democràtica (74%) i equitativa (70%). Això posa de manifest que el pas per la Universitat no només aporta valor professionalitzador sinó també una formació clau per exercir una ciutadania conscient.

En una ocasió vaig escoltar el nostre **Rector Baños** dient que en el moment d'entrar a la Universitat som adolescents socials i que en sortim adults socials, aquest és un dels motius que fan que el pas per la Universitat sigui una etapa que sempre queda gravada i per molts de vosaltres, amb una mica de perspectiva, hauran estat uns dels millors anys de les vostres vides.

Aquest últim any a la Universitat m'ha servit per fer una profunda reflexió sobre la meva trajectòria professional i m'agrada pensar que he complert amb totes les expectatives que tenia quan a l'any 1980 vaig començar a estudiar Fisioteràpia. És en aquests moments quan t'adones que és precisament la reflexió el que permet millorar tant com a professional com a persona. Els que heu patit les sessions de simulació us haureu donat que és quasi una obsessió de les nostres facultats.

Sòcrates va arribar a dir que una vida sense reflexió no paga la pena viure-la. És com si viure no fos suficient i necessitéssim trobar el significat del que ens succeeix. La nostra diferència amb els primats és que podem distanciar-nos del món en experimentar-lo, el que ens permet reflexionar sobre aquest món i fins i tot preguntar-nos si podria ser d'una altra manera. El pensament crític va més enllà d'una llista de competència transversal que els universitaris ha d'assolir. M'atreviria a dir que és una manera d'afrontar la vida tant en allò que pertany a la vida professional com a les pròpies emocions i situacions personals.

El fet d'iniciar una professió escollida lliurement crec que es pot emmarcar en el camí per aconseguir la felicitat. Podem afirmar que a través de reflexió és més fàcil arribar-hi. Però realment es pot abastar la felicitat?. L'esser humà tant de forma individual com social està "programat" per a la seva recerca. **Thόδore Zedin a les seves "Passions francaises"** diu que ja al segle XIX l'home estimat és més feliç que l'admirat. **Aristòtil** deia que hi ha dues classes de persones: les que amen les persones i les que posen per davant la possessió de les coses. Aquestes últimes difícilment assoliran un mínim de felicitat. Per tal fer-ho, tal com deia **Nietzsche**, cal trobar un "per què" a la vida i deixar de preocupar-se pel "com".

José Antonio Marina parla de la felicitat com una recerca i un desig interminable. Distingeix entre la felicitat amb minúscules i la Felicitat amb majúscules. La primera és qualsevol satisfacció d'un desig, però és incompleta perquè sempre ens queda alguna cosa per complir. Per altra banda la Felicitat amb majúscules es refereix al somni en d'una espècie d'estat en el qual per fi TOTS els nostres desitjos estan satisfets, per això parla d'una cerca interminable.

Arribats a aquest punt s'ha de dir que la Felicitat, la seva cerca, passa inexorablement per una Felicitat Pública. Per tal d'assolir la Felicitat necessitem arribar a una felicitat subjectiva, entesa com el diferencial entre el que esperem i el que rebem, però necessitem, a més, assolir un alt nivell de felicitat objectiva, entesa com aquella situació social en la qual ens agradaria viure, perquè és un escenari on estaríem més a prop del nostre anhel personal. En aquesta situació s'haurien de respectar els nostres drets, no hauria d'existir la discriminació, hauríem de participar del poder i haurien d'existir polítiques d'ajudes.

La nostra responsabilitat per assolir aquesta situació, tal com diu el filòsof i músic **Santiago Auserón (Juan Perro)** "La nostra funció social ha d'estar al servei de la dignitat personal i col·lectiva, no només del benestar material sinó també del coneixement compartit"

Soc de les persones que creuen que per assolir aquest estat hem de tenir uns valors molt arrelats en el nostre interior tant per ser bons professionals com per esdevenir bones persones. Els valors són les guies morals i ètiques que conformen el nostre caràcter i orienten les nostres accions. Quan actuem en coherència amb els nostres valors, ens comportem amb integritat i honradesa, tant en el nostre treball com en la nostra vida personal. A la professió de fisioterapeuta, els valors són fonamentals per a una pràctica ètica, compassiva i de qualitat que busca el benestar de les persones.

Podem parlar de molts valors però voldria destacar-ne quatre que crec que tenen una gran repercussió a nivell professional: Respecte, Integritat, Professionalisme i Empatia.

Respecte : El respecte és un valor clau en la relació amb les persones a les que focalitzem la nostra activitat professional . Com a professionals, ens enfrontem a una gran diversitat de persones, cada una amb les seves necessitats, creences i circumstàncies. Mostrar respecte implica escoltar amb atenció les seves preocupacions, demanar consentiment i tractar-los amb dignitat i consideració en tot moment. A més, el respecte també s'estén als nostres col·legues i companys de treball, per tal de crear un bon ambient de col·laboració i confiança.

Integritat : La integritat és la qualitat de mantenir la coherència entre els nostres valors, accions i decisions. En la pràctica professional, és essencial mantenir uns estàndards ètics en tractar amb les persones i respectar la seva confidencialitat. És important reconèixer els límits de la nostra competència i recórrer a altres professionals quan sigui necessari. La integritat ens ajuda a prendre decisions ètiques i a actuar amb honradesa, fins i tot en situacions difícils. **Albert Camus** diu que un home sense ètica és una bèstia salvatge deixada anar en aquest món.

Professionalisme : El professionalisme és un valor que engloba una sèrie d'actituds i comportaments que reflecteixen la dedicació i el compromís amb la professió. Això inclou l'assumpció de responsabilitats, l'actuació amb diligència i la contínua millora dels nostres coneixements i habilitats. El professionalisme es manifesta en la puntualitat, la cortesia, la comunicació clara i el respecte a les normes i reglaments que regeixen la pràctica de cadascuna de les nostres professions.

Empatia : L'empatia és la capacitat de posar-nos en el lloc de l'altre i comprendre les seves emocions i necessitats. Aquesta qualitat ens permet connectar amb les persones a un nivell més profund, fent-los sentir escoltats i atesos. L'empatia també millora la comunicació i afavoreix una relació professional més sòlida, que és essencial per a un resultat exitós.

En la pràctica, el conjunt d'aquests valors conforma una base sòlida per oferir una atenció completa i humana a les persones amb un enfocament dirigit a tots el actors que formen part del context de una situació concreta. Quan integrem aquests valors en la nostra pràctica diària, contribuïm a construir una professió fortament valorada i respectada.

Com a futurs professionals, us animo a abraçar aquests valors i veure'ls com una guia constant en la vostra carrera. No oblideu mai que, el vostre compromís amb la societat és essencial per millorar la vida de les persones que ens confiem el seu benestar.

Compartiu sempre el vostre coneixement, establiu connexions significatives amb els vostres pacients/clients/infants i no deixeu mai de créixer professionalment i personalment.

Encara que sembli un detall menor, tot això ha d'estar embolicat amb el **bon humor** que és un aspecte cabdal en les relacions personals i professionals. És una virtut que es trasllada a tots els aspectes de la nostra existència. Quan ens movem per la vida amb un toc d'alegria i un somriure als llavis, el món sembla més brillant i tot sembla més agradable. Aquest poderós recurs és molt rellevant en la pràctica professional, on la interacció amb les persones pot ser intensa i desafiadora.

Un ambient alegre i positiu té un efecte en cadena en tots els que ens envolten. El bon humor és contagiós; actua com una injecció d'energia que alleuja tensions i genera una connexió més profunda amb els altres. L'empatia i la comunicació afectuosa que acompanyen un to amable fan que les persones se sentin més segures i confiades en qualsevol relació professional.

El bon humor també ens permet afrontar millor els reptes quotidians. Les demandes de la vida professional i personal poden ser estressants, però abordar-les amb un enfocament positiu i optimista pot canviar la perspectiva i facilitar la resolució de problemes. El riure i la lleugeresa són com una vàlvula d'escapament per al nostre benestar emocional, una bona ajuda per gestionar l'estrès i l'ansietat. El bon humor no només millora la qualitat de la nostra vida, sinó que també pot afectar positivament el benestar de les persones que ens envolten. Una simple

broma o un gest afectuós pot canviar el curs del dia d'algú i fer que se senti valorat i apreciat. Aquesta capacitat de millorar la vida dels altres a través del bon humor és un privilegi que tenim tots, independentment del nostre rol o ocupació.

El bon humor és una eina poderosa que millora la vida dels altres i la nostra pròpia. Així que, amb un somriure i una actitud positiva, aprofitem al màxim cada moment que la vida ens ofereix.

Per finalitzar vull tornar a **Albert Camus** per insistir en la necessitat de la reflexió. **“Al mig de l’odi vaig descobrir que hi havia dins meu un amor invencible. Al mig de les llàgrimes vaig descobrir dins meu una calma invencible. A les profunditats de l’hivern, finalment vaig aprendre que hi havia dins meu un estiu invencible”**

Vull felicitar tothom per aquesta fita tan important que heu assolit. Que el bon humor, la pràctica reflexiva i la recerca constant de la felicitat siguin sempre els vostres aliats en aquesta carrera apassionant. I, sobretot, que els valors guiïn en endavant cada pas que feu en la vostra professió.

Moltes gràcies